

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/169/2022
Identifikačné číslo spisu:	6321201112
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6321201112.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti o maloleté deti Y., Q., nar. XX.XX.XXXX a I., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, detí otca I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, t. č. N., I. XXX, zastúpeného JUDr. Katarínou Barlovou, advokátkou, advokátska kancelária Banská Bystrica, Bernolákova 6024/56 a matky I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX D., U. 5, v konaní o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, vedenom na Okresnom súde Brezno, pod sp. zn. 8P/40/2021, o dovolaní otca I. Y., proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. apríla 2022, sp. zn. 16CoP/5/2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. apríla 2022 sp. zn. 16CoP/5/2022 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Brezno (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 14. októbra 2021, č. k. 8P/40/2021 - 167 návrh otca na novú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom Y., Q. a I. zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie zároveň uznesením z 14. októbra 2021, č. k. 8P/40/2021-184 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. februára 2022, sp. zn. 16CoP/4/2022 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil povinnosť maloletým deťom Q. a I. Y. ako aj im rodičom podrobiť sa sociálnemu poradenstvu za účelom zlepšenia komunikácie a vzťahov rodičov na obdobie 6 mesiacov, v počte 60 hodín, v občianskom združení TENENET o.z.

1.1 Súd prvej inštancie zistil, že maloleté deti pochádzajú z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené na návrh otca rozsudkom súdu prvej inštancie z 26. septembra 2019 č. k. 8P/17/2017-113, pričom obe maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky. Ich otca súd zaviazal prispievať výživným a to na maloletého Q. 100 eur mesačne a maloletého I. 80 eur mesačne a styk otca s maloletými deťmi ponechal na dohodu rodičov, pričom matka im umožňovala neobmedzený styk s otcom. Otec

maloletých detí sa návrhom domáhal úpravy rodičovských práv a povinností tak, aby mu boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti a ich matka bola povinná prispievať na ne výživným určeným súdom, resp. sa domáhal striedavej osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie zistil, že obaja rodičia majú vytvorené materiálne podmienky na všestrannú starostlivosť o maloleté deti, v starostlivosti matky, ani otca pritom neboli zistené žiadne závažné nedostatky. Podľa jeho názoru však problém spočíval v tom, že rodičia maloletých detí spolu nekomunikovali, pričom otec sa sám vyjadril, že nemá záujem, a teda maloletým deťom chýbal režim v styku so svojim otcom a tiež sa im nedostávalo jednotnej výchovy zo strany obidvoch rodičov.

1.2 Súd prvej inštancie poukázal na to, že zmenu právoplatného rozsudku vo vzťahu k úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom zákon viaže na zmenu pomerov, pričom musí ísť o zmenu podstatnú a závažnú. Dospel k záveru, že vykonávanie práce otcom maloletých detí online v domácom prostredí a menšia starostlivosť o hospodárske zvieratá, ako v čase rozvodu, nie je podstatnou zmenou, ktorá by odôvodňovala zmenu výchovného prostredia maloletých detí. Tým, že sa rodičia maloletých detí nedokázali dohodnúť o styku otca s maloletými deťmi, je styk ponechaný na vôľu maloletých detí, pričom sa vytvoril stav kedy maloletý Q. je u otca 4-5 dní do týždňa a maloletý I. 2-3 dni do týždňa. Maloletí uviedli, že aj keď chodia k otcovi, prevažne žijú u matky, majú dobrý vzťah k rodičom, obidvoch majú rovnako radi. Z rodičov za prísnejšiu obidvaja maloletí považujú matku, pričom ani jeden z nich kolíznemu opatrovníkovi neuviedol nedostatky v starostlivosti matky o nich. Vo vzťahu k zohľadneniu názoru maloletých detí v konaní, súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle platných právnych predpisov a judikatúry nemožno pripustiť, aby v konaní bol zohľadnený výlučne názor maloletého dieťaťa bez zreteľa na všetky zistené skutočnosti.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 21. apríla 2022 sp. zn. 16CoP/5/2022 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1 Odvolací súd uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a z neho vyvodil správne právne závery. Podľa jeho názoru neboli splnené podmienky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Iba tá skutočnosť, že otec maloletých detí sa už nestará o hospodárstvo, svoju pracovnú činnosť vykonáva online a má vyriešenú bytovú otázku, nie je podstatnou skutočnosťou na rozhodnutie o takejto zmene. Maloleté deti sú zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá má tiež svoju bytovú otázku vyriešenú. V starostlivosti matky o maloleté deti neboli zistené zo strany kolízneho opatrovníka žiadne nedostatky a ani matka nebránila v styku otca s maloletými deťmi. K navrhnutej striedavej starostlivosti odvolací súd uviedol, že otec maloletých v návrhu na začatie konania nenavrhoval striedavú starostlivosť o deti, dokonca vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že so striedavou starostlivosťou nesúhlasí, pričom s terajším návrhom otca na striedavú starostlivosť nesúhlasila ani matka a kolízny opatrovník. Odvolací súd mal za to, že vzťah medzi rodičmi nie je založený na rešpekte, neexistuje medzi nimi konštruktívna komunikácia, pričom sa nevedia dohodnúť ani na základných potrebách maloletých detí a vo výchove majú rozdielne názory, preto podľa neho striedavá osobná starostlivosť nebola vhodná.

2.2 Vo vzťahu k námietke otca maloletých, že súd pri rozhodovaní neprihliadol na stanovisko maloletého Q., ktorý sa vyjadril v tom smere, že chce bývať u otca, odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie venoval vyjadreniu maloletých náležitú pozornosť a na základe skutkového stavu zaujal právny názor, že záujem maloletých detí nemožno vidieť len v tom, že za každú cenu sa musí rešpektovať vytvorený faktický stav a nebolo by to vhodné najmä vtedy, ak by tento stav bol vyvolaný bezdôvodným nerešpektovaním súdnych rozhodnutí. Maloleté deti sami nemôžu úplne posúdiť, aké výchovné prostredie je v ich záujme, aj keď ich názoru musí súd venovať náležitú pozornosť.

2.3 Odvolací súd k záveru súdu prvej inštancie doplnil, že kritérium prania dieťaťa má v rozhodovacom procese významnú úlohu, čím názor dieťaťa musí byť zohľadnený a to s prihliadnutím na jeho vek a rozumovú vyspelosť. V konečnom dôsledku však posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu. Úlohou súdu

je riešiť situáciu komplexným náhľadom a prijať čo najlepšie opatrenie v záujme maloletého dieťaťa. Maloleté deti majú nepochybne právo na oboch rodičov a odvolací súd je toho názoru, že pre ďalší zdravý vývoj maloletých, najmä Q. je bezpečným a stabilným prostredím prostredie matky. Matka je v súčasnosti spôsobilá poskytovať maloletým stabilné prostredie, ktoré je z hľadiska dochádzania do školy alebo za účelom vykonávania športových aktivít vhodnejšie. Matka maloleté deti vedomým spôsobom neovplyvňuje voči otcovi, umožňuje deťom neobmedzený kontakt so svojim otcom. Odvolací súd sa stotožnil tiež so stanoviskom kolízneho opatrovníka, že maloletý Q. je vo veku, kedy si vyberá, čo je pre neho výhodnejšie a môže túto skutočnosť využívať aj nesprávnym smerom. Rodičia spolu nekomunikujú o potrebách maloletých detí a k výchove majú rozličné postoje. Skutočnosť, že maloletý Q. si vyberá, čo je pre neho výhodnejšie (byť u otca) ešte neznamená, že je to v jeho najlepšom záujme, najmä za situácie, keď sám maloletý považuje matku za trochu prísnejšiu a vyberá si toho z rodičov, ktorý je vo vzťahu k nemu benevolentnejší a tolerantnejší.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal otec (ďalej len „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP.

3.1 Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 420 písm. f) CSP dovolateľ poukázal na viaceré skutočnosti. Namietal, že ide o svojvoľné rozhodnutie, keďže nebolo vykonané znalecké dokazovanie, rozhodnutie je založené na domnienkach a predpokladoch, nebola rešpektovaná vôľa takmer 17 ročného maloletého a súd zrejme nemal k dispozícii správu zo sociálneho poradenstva. Zároveň poukázal na skutočný stav a viaceré okolnosti, pre ktoré by mali byť maloletí zverení do jeho osobnej, resp. striedavej starostlivosti. Ďalej dovolateľ namietal konanie kolízneho opatrovníka, nakoľko mal za to, že nekonal v záujme maloletých detí. Uviedol, že na základe dvoch stretnutí so zameraním na sociálne zisťovanie nemôže kolízny opatrovník určiť charakterové vlastnosti maloletého a formulovať závery o tom, že maloletý pri preferencii jeho osoby kalkuluje, tieto závery môže formulovať len príslušný znalec, avšak k znaleckému dokazovaniu v konaní nedošlo. Zároveň kolízny opatrovník formuloval závery v neprospech dovolateľa bez objektívnych dôvodov, čím zasiahol do jeho rodičovských práv a negatívne ovplyvnil jeho procesné postavenie. Namietal, že si súdy osvojili názor jednej osoby (kolízneho opatrovníka), ktorý bol paušálny a neindividualizovaný. Nesúhlasil s konštatovaním zhoršeného správania maloletého Q., ani s názorom, podľa ktorého je to dôvod, aby mu maloletí neboli zverení do osobnej, resp. do striedavej osobnej starostlivosti. Poukázal na to, že v konaní sa neskúmali dôvody pre jeho správanie. Odvolaciemu súdu vytýkal, že mu nevysvetlil, prečo nie je osobná ani striedavá osobná starostlivosť vzhľadom na priebeh konania a záujem maloletých vhodná. Osobitne dovolateľ namietal, že v rámci rozhodovania pred odvolacím súdom nebola zohľadnená správa občianskeho združenia TENENET o.z., ktorá bola doručená súdu prvej inštancie dňa 08.04.2022 a v ktorej sa konštatovalo, že v rodine Y. je vhodné aplikovať striedavú osobnú starostlivosť na skúšobné obdobie, a to s ohľadom na maloleté deti, ktoré spolu netrávia rovnomerný čas. Uviedol, že táto správa na nenachádzala v elektronickom súdnom spise odvolacieho súdu a z poznámky napísanej rukou na e - mailovej správe od TENENET o.z. bolo napísané, že správa bude zažurnalizovaná až po vrátení spisu z odvolacieho súdu. Dal do pozornosti, že správy TENENET o.z. mu neboli dané na vedomie a preto ich žiadal e - mailovou správou od kolízneho opatrovníka, ktorý bol však pracovne vytiažený, preto prišiel nahliadať priamo do súdneho spisu. Za najzávažnejšiu okolnosť považoval, že sa v konaní neprihliadalo na názor maloletého Q., ktorý bude mať 17 rokov, pričom prejavil vôľu bývať u dovolateľa. Odvolací súd sa nevysporiadal s prejavenu vôľou v súvislosti so striedavou osobnou starostlivosťou o maloleté deti a neskúmal, či je to v záujme maloletých. Taktiež poukázal na to, že aj keď sú medzi rodičmi isté nezhody a antipatie nepredstavuje to prekážku pre zverenie maloletých do striedavej osobnej starostlivosti (rozhodnutie II. ÚS 361/2016). Vzhľadom na vyššie uvedené mal dovolateľ za to, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces v súvislosti s uplatneným postupom súdu. Mal za to, že skutkové a právne závery uvedené v napadnutom rozsudku spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie sú svojvoľné.

4. Matka maloletých vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že súhlasí s rozhodnutiami súdov nižšej inštancie, pričom mala za to, že striedavá osobná starostlivosť by pre maloletých nebola vhodná.

5. Kolízny opatrovník považoval napadnuté rozhodnutie za správne. Mal za to, že súd zisťoval

skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci, dospel k skutkovým záverom, na ktorých založil svoje rozhodnutie a svoje zistenie zrozumiteľne vysvetlil. Dovolanie otca pritom považoval za neopodstatnené. Uviedol, že maloleté deti sú zverené do osobnej starostlivosti matky, pričom v jej starostlivosti nedošlo k žiadnym pochybeniam ani zanedbávaniu. Maloletý Q. síce trávi viac času v domácnosti otca, ale svoje rozhodnutie neodôvodnil tým, že by mu matka zabezpečovala menej kvalitnú starostlivosť, resp. ho zanedbávala. Skutočnosť, že maloletý Q. si vyberá čo je pre neho najlepšie nie je totožné s jeho najlepším záujmom a to hlavne z dôvodu, že prísnejšia výchova matky je pre maloletého nevyhovujúca. Poukázal zároveň na to, že nehodnotil osobnosť maloletého Q., nakoľko to nie je jeho oprávnenie. Bol s ním vykonaný rozhovor bez prítomnosti matky a jeho názor bol rešpektovaný. Rodičia aj maloleté deti sa podrobili odbornému poradenstvu TENENET o.z., pričom z jeho záverov bolo zrejmé, že problém v komunikácii pretrváva, rovnako aj odlišný názor na výchovu maloletých detí. Kolízny opatrovník na základe vyššie uvedeného mal za to, že striedavá osobná starostlivosť u maloletých nie je vhodná. Rodičia sú stále v odpore, nedokážu spolu komunikovať. Pretrváva medzi nimi nezáujem riešiť situáciu maloletých detí spoločne, pričom na strane otca je prítomný odpor k matke maloletých a matka odmieta komunikovať s otcom, a to z obavy útokov, urážok a ponižovania z jeho strany.

6. Dovolanie podal otec vo veci upravenej v CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže CMP neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých (okrem pravidiel ustanoveného v § 77 CMP, že dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu) prípustnosť dovolania otca bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

8. Dovolateľ namietal v napadnutom rozhodnutí viaceré skutočnosti, ktorými došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces v súvislosti s uplatneným postupom súdu. Uviedol, že v rámci rozhodovania pred odvolacím súdom nebola zohľadnená správa občianskeho združenia TENENET o.z., ktorá bola doručená súdu prvej inštancie dňa 08.04.2022 a v ktorej sa konštatovalo, že v rodine Y. je vhodné aplikovať striedavú osobnú starostlivosť na skúšobné obdobie, a to s ohľadom na maloleté deti, ktoré spolu netrávia rovnomerný čas.

9. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu v prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na n zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

11. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej

republiky vyplýva, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nepopierajú zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať aj v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom rámci, ktorý predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu.

12. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07).

13. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie dňa 10.02.2022 predložil odvolaciemu súdu spis spolu s odvolaním otca maloletých. Následne dňa 22.02.2022 a 09.03.2022 doručil odvolaciemu súdu mesačné správy predložené občianskym združením TENENET o.z. o priebehu práce s rodinou Y. v zmysle súdom prvej inštancie nariadeného neodkladného opatrenia. Tretia správa, ktorá bola doručená súdu prvej inštancie dňa 08.04.2022 a v rámci ktorej sa zároveň konštatovala vhodnosť aplikovania striedavej starostlivosti na určité obdobie, nebola odvolaciemu súdu doručená. Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu bol vydaný dňa 21.04.2022 a predmetná správa bola v spise zažurnalizovaná až za ním (č. l. 343A), pričom v poznámke bolo priamo uvedené, že správa bude zažurnalizovaná až po vrátení spisu z odvolacieho súdu.

14. Predmetom konania v prejednávanej veci bolo konanie o návrhu otca na zmenu rozsudku o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých detí vo vzťahu k ich zvereniu do osobnej starostlivosti, ktoré je upravené v § 121 CMP. V konaniach podľa tohto zákona platí povinnosť súdu zistiť skutočný stav veci (§ 35 CMP) a na ten účel v prípade potreby aj vykonať iné ako navrhované dôkazy (§ 36 CMP). Uvedené platí aj pre rozhodovanie a postup odvolacieho súdu, ktorý zopakuje alebo doplní dokazovanie, ak to pre zistenie skutočného stavu veci považuje za potrebné (§ 68 CMP). Aj v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP). Do úvahy prichádzajú aj také nové skutočnosti, ktoré v čase rozhodovania súdu prvej inštancie neexistovali a nastali až po vyhlásení rozhodnutia. Pokiaľ otec ako účastník predmetného konania v podanom dovolaní namietal, že pri rozhodovaní veci na odvolacom súde nebol braný ohľad na novú správu občianskeho združenia obsahujúcu skutočnosti v jeho prospech, ktoré odvolací súd ani nemal v dôsledku postupu súdu prvej inštancie k dispozícii, možno prisvedčiť, že v danom prípade došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Požiadavkám na zistenie skutočného stavu veci a najmä na dôsledné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorým bol návrh žalovaného zamietnutý, by v preskúmanom prípade zodpovedal len postup spočívajúci vo vykonaní a vyhodnotení aj tohto dôkazu. Skutočnosť, že odvolací súd sa kvôli postupu súdu prvej inštancie nemal možnosť s predmetnou správou vysporiadať, nemôže negatívne dopadať na dovolateľa, ktorý mal ako účastník konania právo dostať úplné a jasné odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky, akou bola v tomto prípade nepochybne otázka možnosti ním navrhovanej striedavej osobnej starostlivosti (§ 24 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Možno tiež poukázať na to, že daná správa bola aj výsledkom jeho súčinnosti, na ktorú bol neodkladným opatrením v tomto konaní zaviazaný. Keďže správa bola vyhotovená a predložená súdu prvej inštancie v priebehu odvolacieho konania, rozhodujúcim bol pri tomto posúdení postup odvolacieho súdu.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené podľa názoru dovolacieho súdu v preskúmanej veci došlo postupom odvolacieho súdu k naplneniu znakov vady zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP spočívajúcej v

nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia v podstatných otázkach, od ktorých záviselo správne rozhodnutie veci. Dovolaciemu súdu neostalo iné, než zrušiť napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 CSP v spojení s § 450 CSP). S poukazom na dôvod zrušenia rozsudku odvolacieho súdu sa dovolací súd ďalšími osobitnými námietkami uvedenými v dovolaní nezaoberal.

16. V novom rozhodnutí vo veci sa odvolací súd vysporiada aj s uvedenou správou Občianskeho združenia TENENET o.z. o priebehu práce s rodinou Kordíkových, príp. ďalšími (následnými) dôkazmi a skutočnosťami potrebnými pre zistenie skutočného stavu veci a rozhodne aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). V záhlaví svojho rozhodnutia uvedie správne označenie matky maloletých detí, keďže v napadnutom rozsudku došlo k chybe v písaní pri označení jej priezviska (nesprávne ako Y.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.